

ברם, בפנותו אל אחד הרבנים הגדולים, הורה לו הלה לפנות אל רבינו זצ"ל בענינו. משהגיע אותו בחור אל רבינו, טרח רבינו לברר שנית את הצדדים שיש בענין, כשבסופו של דבר נענה ואמר לבחור:

"איני יכול להתיר, אבל אני אסע להרב אלישיב שליט"א..." (ראה אודות קשריו של רבינו, עם יבדלחט"א מרן הגרי"ש אלישיב שליט"א, להלן בפרק זה)

יצוין, כי באותו פרק, כבר היתה הנסיעה קשה על רבינו מאד, ואף על פי כן לא נמנע מלעלות לירושלים, שמא תמצא ארוכה למכתו של אותו בן ישיבה.

משהעלה רבינו את הנידון בפני הגרי"ש אלישיב שליט"א, הגיב ואמר: "אינני מכיר את הענין ולא אוכל להתיר!"

שמע רבינו את הדברים, קבע ואמר:

"דאָס איז דער 'לא יודע' פון דער טשעבינער רב!" – (זהו ה'לא יודע' של הרב מטשעבין).

ומכיון שכך, קרא רבינו אל אותו בחור ופסק לו את פסקו:

"מניעת ההיתר של הרב אלישיב ושלי, הינה בגדר 'לא יודע' את הענין, ואם יש לך היתר של רבנים אחרים ותרצה לסמוך עליהם, אין הספק שלנו צירוף לענין!"

ז

גם עם מרן הגאון רבי משה פיינשטיין זצ"ל, בעל "אגרות משה", ניהל רבינו משא ומתן בהלכה. היה זה בענין שאלה חמורה של אשת איש, שהועלתה בפני פוסקי הדור. רבי משה זצ"ל, חיוה את דעתו בענין ואף רבינו פסק את פסקו באותו ענין.

באותה תקופה, הגיע ר' משה זצ"ל לביקור בארץ והתאכסן במלון פלאז'ה בירושלים. רבינו שם פעמיו אל אכסנייתו של ר' משה, כדי לשאת ולתת עמו בענין. דין ודברים התפתח ביניהם, כשהוא מלווה ב"ריתחא דאורייתא" מצד שני הצדדים,

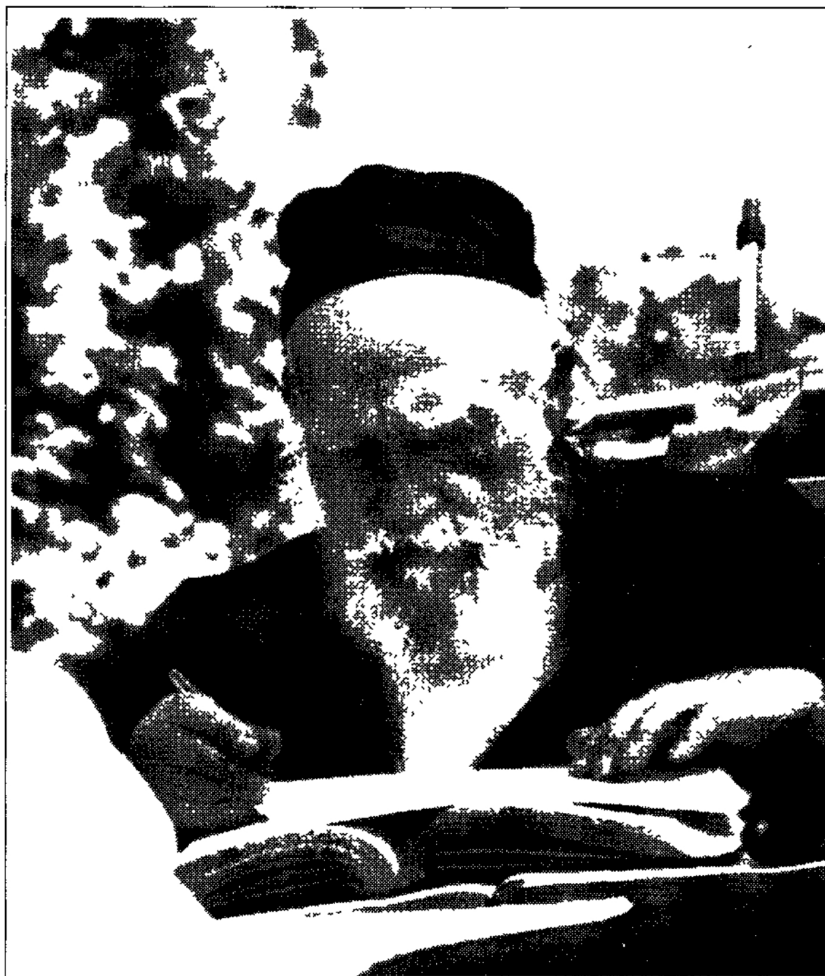
והיו שני הפוסקים הגדולים, מתנצחים ביניהם במלחמתה של תורה, בקול ענות גבורה, כשזה בונה וזה סותר, זה מקשה וזה מתרץ זה מביא ראיה וזה פורכה, והיה קולה של תורה הולך וחזק מאד, עד שהמלצרית המעוסקת באותו מלון התבטאה ואמרה:

"כששמעתי את הצעקות אשר בקעו מחדרו של הרב פיינשטיין, הייתי בטוחה ששני הרבנים תולשים איש לרעהו את זקנו".

כך, קרוב לשעה, התמשך המשא ומתן שהתנהל בין הגר"מ פיינשטיין זצ"ל ובין רבינו זצ"ל, עד שהגיע אל החדר שליח ממשרד המלון, אשר ביקש להודיע כי הגאון רבי יחזקאל סרנא, ראש ישיבת "חברון", והגאון רבי דב בעריש וידנפלד, הרב מטשעבין, ועמהם עוד כמה גדולי תורה, ממתינים לבקר את הגר"מ פיינשטיין, כבר למעלה ממחצית השעה.

כששמע רבינו כן, הפסיק מיד את הדיון, כדי שלא לעכב את גדולי הדור. אך בטרם נפרדו זה מזה, ביקש ר' משה מרבינו שישלח לו את דבריו בכתב, לארה"ב. ברם, רבינו לא שיגר את טענותיו, בסוברו כי ב"דברים שבכתב" לא ישיג את התועלת שבענין.

ומבין שיטי המעשה, למדנו גם על רב-גאונותו של רבינו, כי על כן – כפי הידוע – ויכוח הלכתי עם ר' משה משך קרוב לשעה, אינו דבר של מה בכך...

רבי משה פיינשטיין

בשו"ת "אגרות משה" להגר"מ פיינשטיין זצ"ל, (חלק ג), נדפס סימן בענין גט, בו מערער ר' משה על פסק־דין שניתן בבית הדין בפתח־תקוה. רבינו זצ"ל, אשר הבין כי ההשגה מכוונת אליו, הגיב ואמר, כי סיפור הדברים הועבר אל ר' משה בצורה לא נכונה והוא קיבל סיפור אחר מכפי שהיה באמת, ועל כן השיג את מה שהשיג.

קנה לך חבר

לאחר הסתלקותו של מרן הגרי"ז מבריסק זצ"ל (בהתקדש יום הכפורים תש"ך), עמו היה רבינו נועץ בדבר הלכה ומקבל בהסכמה את הכרעותיו מאז הוסרה מעליו העטרה בפטירתו של מרן החזון איש זצ"ל – ביקש רבינו מדודו מרן הגר"י קנייבסקי זצ"ל, בעל "קהלות יעקב", לדון עמו בעניני הלכה העולים לפניו, אך מרן הקה"י זצ"ל סירב להזדקק הלכה למעשה לשאלותיו.

אור־אז גמר רבינו אומר, לקיים בנפשו את דברי התנא "וקנה לך חבר", כשהוא

רבינו בשיחה עם רבי יוסף שלום אלישיב,
ביניהם רבי יצחק זילברשטיין רבה של "רמת אלחנן"